

ΦΙΝΟΜΟΝΙΣ και ΑΝΑΡΙΑΚΗ.

1

Ἡ ἀρχαία Φινόποις, ἢ ἡ Φινόποις : Ἡ Σαμψαριάδ
 ἐμαίετο, ἐπὶ τῆς κήρας τοῦ πρὸς τὸν ἑσπε- : Πόρ. ἢ Θέσμο
 ρου Πόντου ὁρίσθη τοῦ Βοσπόρου. Ἡ Φινό- : Ἐρμύνη (ἡ Φινία)
 ποίς ἢ Ἀρναία « συνάπτεται τῆς Σαμψο- : σελ. 153
 ὄσου » κατὰ Στράβωνα (2, 319), παρὶ : Ἀθήναι
 κείνη ἢ ἡ ἑρμύνη ἀνομάσθη ἀπὸ τοῦ ὡς : 1929
 κτήτορος γενομένου Φινιάς, ἀπογόνου τοῦ :
 Ἀρναίου, βοσκῆος τῆς προμηθεΐδος Σαμψοδόκου. Τὸν πεπη-
 ρωμένον τοῖς ἄγεσιν μάλιστα τῶν Φινία ἀπέλασαν ἐκ τῶν
 Ἀρναίων, αἵτινες τοῦ ἀείρου ἢ καλκίανον καὶ κροσά,
 οἱ Βορεάδαι Ζήνῳ ἢ Κόραϊς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐ-
 κείνης διαβάσεως τούτων μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀρχο-
 ναίων, πρὸς οὓς παραινέται ἔδωκε ὁ Φινιάς ὁ Φινιάς
 περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαβάσεως τῶν Κλαίων πετρῶν,
 ἐπὶ αὐτοῖς πρὸς τοῖς ἄλλοις κατ' Ἀπολλώνιον (Ἀργον. 317):
 Πέτρας μὲν παύμαλλον ἀγορμηδένες ἐμείο
 Κλαίας ὄψεσθε δὴν ἄγος ἐν ζυνοχῆσιν

1. Plinii ἰστ. ἰν. ἰν. IV. 11 « Phinopolis, juxta quam Bosphorus »
2. Σελ. Βίβαυλ. « Φινόποις, πόλις πρὸς τὸν Πόντον ἀπὸ Φινιάς ».
3. Ἡσυχασίου Τραμυζῆος fr. 3. Σχολ. εἰς Ὀμπερ. Ὀδυσσ. Μ, 69
 « Τούτων οὖν τῶν Φινία θεωρεῖσθαι οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα παρ-
 αίον ὑποδέσθαι πῶς οὐ διασπῶσαι τοῖς Τραμυζῆος γηγορίας
 Πέτρας ». — Ἀπολλοδ. Α, 9, 21.

Φινόπη ή Ανδριανή

Ὁ Φίνος οὗτος κατ' ἀπόσπασμα τοῦ Φερειώτου
(Fr. 68) ἦρξε καὶ παύθη τῶν ἐν τῇ Ἰστίᾳ Θραυῶν,
Βιδυῶν ἢ Πραγαχόνων

ἢ οἰκὴ καὶ πιδανῶς εὐρηλα τοκοδομῆς
τῶν Δίρων, καὶ οὐκ ἄλλοι, ἀνεχούσης τριάντων
μίλια τοῦ Βυβαλίου, καὶ ὅσον ἐντὸς τῶν μαρ-
τυριῶν τοῦ Διράκου καὶ Πηνίου ἢ ὁ Κ. Προ-
μαῖος ἀναγράφει κατὰ σειράν ἐν τῇ βιβλίᾳ πρὸς
τότον καὶ πρὸς τὸν Πόντον Θραυῶν, καὶ οὐκ συ-
μμοῖ « Λαμωδησῶς (ἢ καὶ Λαμωδησῶς) αἰγυγῶς...
Φιλία αἴμα, Φινόπη (ἢ Φινόπη) ». Ἀλλὰ καὶ ἡ
ἀπόσπασμα εἰς τὴν γαλιναῖαν διασωθέντος τοῦ Ἀ-
ρούτου τοῦ Βοσπόρου τοῦ Δουρούτου Βυβαλίου
(Fr. 51) Συνοῦρα εἶναι ἡ Φινόπη ἢ καὶ μετὰ Λαμω-
δησῶς καὶ Κρανίων. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ συμπεί-
ματι τοῦ Προμαίου καὶ ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ
Πομπωνίου Μετὰ ἀναφέροντες ἰδιωτικῶς τὸν διαση-
μένον Φιλίαν καὶ τὴν Φινόπη, συνάγεται τὸ δια-
φορὸν τῶν πόσεων τούτων, ἢ δὲ εὐχρηστῶς αὐτῶν παρὰ
τῶν διασημογείτων ἐν τῇ ἐγγυράῳ τῇ δέσῃ
ἢ τῇ ὁμοιότητι τῇ ὀνομασίᾳ.

4. Κ. Προμαίου Γεωγ. Γ, III, 11.

Φιλόσοφος ἢ Ἀνδρῶν

Πηλοῖον ἢ Φιλόσοφος, συνεχόμενη τοῦ Λαγυδάου -
σοῦ ὡς προείρηται, ἐκεῖ ἢ Ἀνδρῶν, τῶν δέσιν ἢ
ὁποῖα καθεῖθεν ἢ ποικίλῃ γοργίῃ Σαυάσι. Μεταξὺ τῶν
δὲ τῶν πόλεων ἢ τῶν δέσιν ἢ τῶν οἰ
ἀρχαῖοι Μεγιστογράφοι.

---

5. Μεγιστογράφου Γ, σελ. 100 - "Ὁρα ἢ Γεωγ. γάρτων
-ρίνα Φερραίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Φινόρονη ή Ανδριανή

Ο Φινός οὐδὲ κατ' ἀποσπασμα τοῦ Φερειδου
(Fr. 68) ἦρξε καὶ πάλιν ἡν ἐν τῇ κοίτῃ θραυῶν,
βιδυῶν ἢ Πυργαγόνων

† δὲ καὶ αὐτῶν πιδυῶν εὐρύλου νομοδολμῶν
τῶν Διπρων, καὶ ἐπὶ ἄλλοις ἀνεχούσις ἱερῶν τοῦ
μύθου τοῦ Βυβαρίου καὶ ὅσον ἐπὶ τῶν μαρ-
τυρῶν τοῦ Διπρων καὶ ἡνίου ἢ ὁ Κη. Προε-
μαὶ δὲ ἀναγράφειν ἢ κατὰ αὐτῶν ἐν ἑσπέρῃ πρὸς
τόρον καὶ πρὸς τὸν τοῦτον θραυῶν ἐπὶ ἐπι-
μυοὶ « ἀπὸ τῶν ἡρώδων ἀνεχούσις ἀνεχούσις...

Φίλια αὐρα., Φινόρονη (ἢ Φινόρονη) καὶ ἢ
ἀποσπασματὸς ἐπὶ τῶν γέννησις ἀποσπασματὸς τοῦ ἡ-
ροῦ τοῦ Βοσάριου καὶ Διπρων Βυβαρίου

(Fr. 51) Σπύρου δὲ ἢ Φινόρονη ἢ πρὸς τὸν Διπρω-
σπύρου καὶ Κρανίων. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ συμπέ-
ματι τοῦ Προμαίου καὶ ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ
τομωρίου Μέγα ἀνεχούσις ἰδιωτέρως ἐπὶ διαγ-
γῶν Φίλια καὶ τῶν Φινόρονη, συνάγεται τὸ δια-
γορον τῶν πόρων τούτων, ἢ δὲ εὐχρηστικῶς αὐτῶν παρὰ
τῶν διασπογῶν ἐν τῇ ἐγγυτέρῃ τῇ δίσκῃ
ἢ τῇ ἐπισημασίᾳ τῆς ἐνομοσίας.

4. Κη. Προμαίου Σπύρ. Γ, III, 11.

Φινόνου ή Ανδριανή.

3

Αγίων ή Φινόνου, συνεχόμενη του Λαζαριου-
ου, ως προέγεια, έπειτα ή Ανδριανή, ήν δέον ήν
δασύα καδύδων ή ποινής ή γαργάλη Ιουδαίου. Μεταφ ήν
δών τούτων πόρων ή ήν δέον ήν δέον ήν
άρχοι Μετροπόλι.

5. Μυσίου Γαργα. Γ, σ. 100 - "Αρα ή Ρωγο. γάρων
-Ρίγα Φερραίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ